

UCHWAŁA Nr 397 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 maja 1951 r.

w sprawie wytycznych dla akcji podatkowej na wsi w 1951 r.

Rada Ministrów ustala następujące wytyczne dla wymiaru i poboru podatku gruntowego i innych należności, opartych na wymiarze tego podatku — od indywidualnych gospodarstw rolnych:

1. Wymiar podatku gruntowego i innych należności opartych na wymiarze tego podatku dokonany być powinien ściśle według przepisów dekretu o podatku gruntowym, rozporządzeń wydanych na podstawie tego dekretu, przepisów regulujących inne należności od indywidualnych gospodarstw rolnych i zgodnie z wytycznymi, ustalonymi niniejszą uchwałą.

Podstawa opodatkowania, tj. przychód szacunkowy gospodarstwa rolnego odpowiadać powinien stanowi faktycznemu danego gospodarstwa, stwierdzonemu w rejestrze wymiarowym i w arkuszach klasyfikacyjnych. Przy wymiarze zastosować należy ściśle stawki podatkowe, przewidziane dla danej grupy gospodarstw.

2. W 1951 r. nastąpi dalszy wzrost przychodowości gospodarstw rolnych. Wzrost ten uzasadnia stosowne podwyższenie wymiaru podatkowego w tym roku. Podwyższenie to może znaleźć wyraz bądź w podniesieniu podstawy opodatkowania drogą zwiększenia przychodu szacunkowego z użytków rolnych, bądź też drogą zmiany stawek podatkowych. Zmiana przychodu szacunkowego utrudniłaby obliczenie wysokości podatku. Zmiana stawek podatkowych ułatwia obliczenie podatku i umożliwia podatnikowi łatwe skontrolowanie słuszności wymiaru. Dlatego dla wymiaru podatku w 1951 r. przyjęty zostaje system prostszy, tj. zmiana stawek podatkowych.

3. Stosowany dotychczas system popierania rozwoju hodowli drogą przyznawania specjalnych ulg podatkowych nie uwzględniał w dostatecznym stopniu warunków zagospodarowania niektórych powiatów w północnych i zachodnich województwach kraju. Stosowane na terenie tych powiatów ulgi dla słabo zagospodarowanych gospodarstw i dla osadników należy zwiększyć w celu stworzenia warunków dla podniesienia stanu zagospodarowania i dla spowodowania zwiększenia hodowli.

Zmniejszenie obciążenia następuje drogą zaliczenia powiatów wymienionych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1950 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych powiatów do jednego z okręgów gospodarczych oraz ustalenia norm przeciętnego

przychodu szacunkowego hektara gruntów dla celów wymiaru podatku gruntowego na rok 1950 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 251) — do okręgów o niższym obciążeniu podatkowym. Ponadto zwiększone zostaną kwoty, przeznaczone na ulgi dla słabiej zagospodarowanych gospodarstw rolnych i dla gospodarstw osadniczych.

4. W celu popierania dalszego rozwoju hodowli trzody chlewnej i bydła przedłuża się na dalszy okres stosowanie dotychczasowego systemu ulg i premii za dostawę kontraktowanych sztuk trzody chlewnej. Ponadto wprowadza się specjalne ulgi w podatku gruntowym i FOR dla tych gospodarstw rolnych, które wykazały się zwiększoną ilością bydła w porównaniu z normami, określonymi dla poszczególnych grup gospodarstw i dla poszczególnych rejonów hodowlanych. Ulgi z tytułu dostaw kontraktowanych sztuk trzody chlewnej w 1950 r. odliczone zostaną od należności podatkowych z tytułu II raty podatku gruntowego za rok 1951, jeżeli nie zostały uwzględnione przy zaliczce bądź w I racie podatku gruntowego na 1951 rok. Ulgi przypadające za dostawę kontraktowanej sztuki trzody chlewnej w 1951 r. potrącone zostaną z zaliczki na podatek gruntowy, płatnej na wiosnę 1952 roku. Posiadacze zwiększonej ilości bydła, którym przysługiwać będą ulgi za hodowlę bydła w postaci zawieszenia obowiązku wniesienia wkładów oszczędnościowych na FOR, zmniejszenia tych wkładów lub zmniejszenia podatku gruntowego — korzystają z tych ulg przy drugiej racie podatku gruntowego i FOR za 1951 r.

5. Słuszna akcja zwalczania fikcyjnego rozdrabniania gospodarstw rolnych nie może przekształcać się w bezprawne łączenie opodatkowania gospodarstw, które faktycznie i zgodnie z prawem wyodrębniły się na skutek założenia nowej rodziny.

6. W związku ze znaczeniem, jakie Państwo przywiązuje do rozwoju przemysłu ludowego i rzemiosła, uprawianego przez właścicieli gospodarstw rolnych na terenie gmin wiejskich — zawiesza się opodatkowanie dochodów z przemysłu ludowego lub zajęć rzemieślniczych, wykonywanych przez właścicieli gospodarstw rolnych bez użycia sił najemnych. Dochody takie traktować należy na równi z dochodami z kontraktowanych upraw specjalnych.

7. Zmierzając do uporządkowania obciążenia gospodarstw rolnych świadczeniami w naturze (szarwar-

kiem) — wprowadza się jednolity sposób ustalenia tych świadczeń na terenie całego kraju w wysokości 30% od podstawy opodatkowania indywidualnych gospodarstw rolnych niezależnie od ich wielkości i bez stosowania progresji.

8. Wobec oddzielnego uregulowania planowego skupu zboża w roku gospodarczym 1951/52, podatek gruntowy wymierzony i pobierany będzie od wszystkich gospodarstw rolnych tylko w gotówce.

Przesuwa się termin płatności II raty podatku w 1951 r. na 1 października.

9. Prezydja rad narodowych, aparat podatkowy, współdziałające z tym aparatem gminne obywatelskie komisje podatkowe i działające na terenie wsi organizacje społeczne obowiązane są dopilnować wprowadzenia w życie podanych wyżej wytycznych w celu zabezpieczenia bezwzględnie zgodnego z prawem i społecznie sprawiedliwego wymiaru podatkowych i nie-

podatkowych obciążeń gospodarstw rolnych. Uchylając przepisy o podwyższaniu podstawy opodatkowania dla niektórych gospodarstw rolnych na podstawie jedynie swobodnej oceny komisji podatkowych, nowy dekret o podatku gruntowym zapobiega posługiwaniu się akcją podatkową dla celów, nie związanych bezpośrednio z realizacją należności podatkowych, ustalonych zgodnie z przepisami. Nie wolno — łamiąc zasady praworządności — stosować bezprawnych form nacisku administracyjnego dla celów pozapodatkowych za pomocą niezgodnych z przepisami podwyższeń wymiarów podatkowych.

10. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom — każdemu w zakresie jego działania.

11. Uchwała obowiązuje od dnia 26 maja 1951 r.

Prezes Rady Ministrów J. Cyrankiewicz